

בש"פ 3496/22 - מדינת ישראל נגד מאיר אבו

בבית המשפט העליון

בש"פ 3496/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מאיר אבו

בקשה (ראשונה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באייר התשפ"ב (26.5.2022)

בשם המבקשת: עו"ד יצחק פדרמן

בשם המשיב: עו"ד ג'ורג'י עמיר

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החסד"פ), וזאת החל מיום 5.6.2022 או עד להכרעה אחרת בת"פ 5649-09-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב יוחסו לו עבירות של יבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. לפי כתב האישום, ביום 27.7.2021 או בסמוך לכך נשלחה למשיב חבילה מגרמניה, שנתן את פרטיו לקבלת החבילה עם שם בדוי. בחבילה אותרו על-ידי חוקרי המכס 2,520 מיליליטר נטו של סם מסוכן

מסוג MDMA. במבצע משטרתי, ביום 16.8.2021, הגיע שוטר סמוי במסווה של שליח מטעם "דואר ישראל" עם החבילה לכתובת מגוריו של המשיב. המשיב הזדהה בשם הבדוי שהיה כתוב על החבילה וניסה להימנע מקבלת החבילה בעצמו ואמר לשוטר הסמוי שיניח את החבילה במעלית ו"הילדה תיקח את זה". לאחר שהשוטר הסמוי שכנע את המשיב להגיע אליו בעצמו, המשיב הזדהה וקיבל לידיו את החבילה עם הסמים. מיד לאחר מכן נעצר; בחיפוש שנערך ברכבו נמצאו 0.0262 גרם של סם מסוכן מסוג קטמין.

3. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנותו; בהקשר זה נטען שמכתב האישום עולה שהמשיב לקח חלק דומיננטי בשרשרת של הפצה של כמות גדולה של סם מסוכן. כמו כן, נטען כי ההליך בבית המשפט המחוזי מתנהל בקצב משביע רצון והוא נמצא בשלביו האחרונים.

המשיב מתנגד לבקשה להארכת מעצרו. לדבריו, יש סיכוי גבוה כי הוא יזכה מעיקר העבירות החמורות, וכי בשל כך הצדדים מנהלים מגעים לעסקת טיעון בנדון. עוד לדבריו, הסיכוי כי ייגזר עליו מאסר, מעבר לתקופה שכבר ריצה במעצר, קלוש, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

4. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

5. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחסד"פ על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על האינטרס הציבורי. באיזון בין אינטרסים מתנגשים אלה, על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן מאז נעצר הנאשם, המסוכנות הנשקפת ממנו, חומרת העבירה המיוחסת לו וקצב התקדמות ההליך. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר (ראו: בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 8 (19.12.2017); בש"פ 5443/18 מדינת ישראל נ' אביטן, פס' 6 (9.8.2018); בש"פ 8769/18 מדינת ישראל נ' ותד, פס' 8 (2.1.2019)).

6. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש להיעתר לבקשה. מסוכנותו של המשיב עולה מעצם טיבן של העבירות המיוחסות לו, המקימות חזקת המסוכנות, וזאת בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחסד"פ. אף בתסקיר המעצר שניתן בעניינו של המשיב הוערך כי ישנו סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד המשיב.

7. אשר לקצב התקדמות ההליך - מדובר כאמור בבקשה ראשונה להארכת המעצר ונראה כי ההליך העיקרי בעניינו של המשיב מתקדם בקצב משביע רצון והוא נמצא ממש בישורת האחרונה; פרשת ההגנה אמורה להסתיים בדיון שנקבע ליום 6.6.2022.

8. מכל האמור, ונוכח מסוכנותו של המשיב, עולה כי בשלב זה, באיזון הכולל בין זכותו של הנאשם לחירות לבין האינטרס הציבורי, נוטה הכף לעבר שמירה על ביטחונו של הציבור.

9. אני נעתרת אפוא לבקשת המדינה ומאריכה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 5.6.2022 או עד

למתן פסק דין בת"פ 5649-09-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט באייר התשפ"ב (30.5.2022).

ש ו פ ט ת
